

На основу члана 44 Закона о култури („Сл.гласник РС“ бр.72/09), члана 38 став 1 тачка 5 Статута, Управни одбор Народног позоришта Ниш на седници одржаној 26.10.2020. године доноси

ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ ПЛАНА И ПРОГРАМА РАДА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА НИШ ЗА 2020. ГОДИНУ

I У делу 6.2. Репертоар премијера Позоришта

БРИШЕ СЕ:

2. Ива Брдар: *Мушкатле могу преживети све*, режија: Ана Томовић, копродукција Народног позоришта Ниш и Хартефакт фондације Београд
4. Ксенија Поповић: *Пресституција*, режија Љиљана Тодоровић,
8. Горан Стефановски: *Дивље месо*, режија Горчин Стојановић
9. Петер Хандке: *Каснар*, режија Марко Торлаковић копродукција Народног позоришта Ниш, Позоришта „Бора Станковић“ Врање.

УПИСУЈЕ СЕ:

1. Александар Галин: *ЛИЦЕ*, превод Новица Савић, режија Васил Василев
Почетак рада: 15.11.2020. године
Премијера: 26.12.2020. године

О представи: Драма са много састојака црне комедије и зачинама мелодраме једног од најугледнијих сценариста и драмских писаца старије генерације, Александра Галина (1947), о животу „нових Руса“ – тајкуна и интелектуалаца који им служе. Комедија о губитку идентитета, буквалном и симболичном, са ликовима које препознајемо из наше таблоидне штампе и „гламурозних“ друштвених догађаја, горка, оштра, надасве духовита сатира о транзицији, и њеним херојима и жртвама али, овога пута не из перспективе „губитника“, обичних људи, већ „добитника“, новопечених „бизнисмена“ и друштвене елите која све више ту „победу“ осећа као превелико бреме са којом није у стању да се носи.

О редитељу: Васил Василев (1967) је један од најзначајнијих редитеља Бугарске. Магистрирао је на позоришној режији и специјализирао Менаџмент пословне организације. Обављао је дужност министра културе Бугарске. Дугогодишњи је директор позоришта у Плевену.

2. Добрица Ћосић: ДЕОБЕ, режија: Југ Радивојевић Копродукција: Српско народно позориште, Нови Сад / Народно позориште Ниш, Ниш /Народно позориште у Приштини, Грачаница

Носилац посла: Српско народно позориште, Нови Сад

Почетак рада: децембар 2020.

Премијера: фебруар 2021. – Нови Сад

март 2021. – Грачаница

11.март 2021. – Ниш

О представи: У тренутку док припремамо рад на роману Деобе Добрице Ћосића, готово да на сваком кораку чујемо о некаквим поделама у Србији. Од оних (квази)политичких „прва и друга Србија“, „грађанска и национална Србија“, „лева и десна Србија“, „власт и опозиција“, „бојкот- и избор-опозиција“, преко верских, националних, вакцинашких, спортских, локацијских, родних, генерацијских... Чини се да је списак подела неисцрпан.

Колико год да су границе између супротстављених страна суштински порозне – спремност њихових представника на међусобно обрачунавање до истребљења јесте оно што ствара осећај нелагоде и изнова поставља питање сврсисходности тих и таквих подела.

Други светски рат је, без икакве сумње, метафора и метонимија крвавих подела у Србији. Његови одједи чују се и данас. Одлука да се одговори на сваковрсне поделе у српском друштву и представом обележи 80 година почетка ратних сукоба на простору Србије и бивше Југославије у Другом светском рату (1941 - 1945), рекло би се, више је него логична и оправдана. Значај који овај догађај има за модерну историју Србије немерљиво је велик.

Једно од најзначајнијих дела српске књижевности после Другог светског рата, Ћосићеве Деобе (1961) су изазвале велику пажњу и читалаца и критике због своје тематског и формалног одступања од тадашњег владајућег књижевног модела реалсоцијализма. Роман тематизује поделе револуција/контрареволуција, насиље/не-насиље, виши/нижи сталеж, домаће/страно, стари/млади, херојство/кукавичлук, сељачко/грађанско као породичан и друштвени став дат из перспективе губитничке стране равногорског покрета. „Осим тематског преокрета Деобе су се издвојиле и особеном композицијом, разгранатим унутрашњим монологом, вишегласјем као говором друштвених маса у улози главног јунака, интерполацијом документарног материјала, стилском разноврсношћу и лексичким богатством“. Главне личности романа су потомци Катића и Дачића, па се Деобе надовезују на Корене и део су најзначајније саге у српском роману 20. и 21. века (Корени, Време смрти, Време зла, Отпадник, Грешник, Време власти...)

Овако препознати мотивско-композициони елементи драматизаторски поступак усмеравају на препознавање колизије између невербалне радње, солилоквија, монолога и дијалога у свакој драмској ситуацији. Ова колизија даје повод да се у роману и драмском тексту трага за оним својствима које иронија у свом обједињавајућем искуству истовремено истиче и потиरे. Поступак иронизације темељи се на успостављању антитезе између два света и два начина мишљења који се огледају један у другоме као у кривом огледалу. Главни иронијски ефекат постиже се тумачењем једног света терминима који припадају другом свету, из чега произилазе и аналогни вредносни судови. Тематизовани сукоби историјског тренутка ресемантизују се на оба своја пола у неуобличеност, у аморфно стање које карактерише представе о периоду који претходи новом почетку у генеалогском стаблу, и одговарају искуству „вечног враћања истог”.

О редитељу: Југ Радивојевић је рођен 1972. у Београду. Дипломирао је позоришну и радио режију на Факултету драмских уметности у Београду (класа проф. Светозара Рапајића). Режирао је 92 представе у више од двадесет позоришта у Србији. За своја редитељска остварења добио је бројне награде. Радио је као стални редитељ Југословнеског драмског позоришта и Народног позоришта у Београду, редовни професор глуме на Факултету драмских уметности у Београду. Тренутно обавља дужност директора Београдског драмског позоришта.

Председник Управног одбора

Небојша Озимих